

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 02-05-2023

Αριθμός απόφασης: 880

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔ/ΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α7-ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Ταχ. Δ/ση: Τακαντζά 8-10

Ταχ. Κώδικας : 546 39 Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο : 2313332246

E-Mail: ded.thess@aade.gr

Url: www.aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4987/2022 ΦΕΚ Α' 206) εφεξής ΚΦΔ.

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-07-2017).

δ. Την με αριθμό Α 1165/22-11-2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «*Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της ΑΑΔΕ*» (ΦΕΚ Β' 6009).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «*Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής*».

4. Την από και με αριθμό πρωτ..... **ενδικοφανή προσφυγή** της, με **ΑΦΜ:**....., κατοίκου, ΤΚ, κατά της υπ' αριθμ.-/.....-2022 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξης επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2016 του Προϊσταμένου του ΕΛΚΕ,

και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα,

5. Την ανωτέρω προσβαλλόμενη πράξη, της οποίας ζητείται η ακύρωση ή η μεταρρύθμιση,

6. Τις απόψεις του ΕΛΚΕ

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7-Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από και με αριθμό πρωτ..... ενδικοφανούς προσφυγής της, με ΑΦΜ:....., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ.-/.....-2022 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2016 καταλογίστηκε σε βάρος της προσφεύγουσας ποσό κύριου φόρου ύψους 6.531,48€, πρόστιμο φόρου άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. ύψους 3.265,74€ πλέον ειδική εισφορά αλληλεγγύης 171,54€, ήτοι συνολικό ποσό για καταβολή ύψους 9.968,76€.

Η ανωτέρω πράξη εδράζεται επί του πορίσματος της από-12-2022 έκθεσης μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος Ν.4172/2013 του ΕΛ.ΚΕ., κατόπιν ελέγχου που διενεργήθηκε, δυνάμει της υπ' αριθμ.-/.....-2022 εντολής του Προϊσταμένου του, βάσει της-12-2022 έκθεσης ελέγχου εφαρμογής διατάξεων ΕΛΠ και ΚΦΔ της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε.

Ειδικότερα, η Υ.Ε.Δ.Δ.Ε., σε εκτέλεση της υπ' αριθμ.-/.....-2022 εντολής άρσης τραπεζικού απορρήτου και προσαύξησης περιουσίας, σύμφωνα με τα άρθρα 39 Κ.Φ.Δ. και 21 παρ. 4 Ν. 4172/2013, προέβη σε επεξεργασία των κινήσεων των τραπεζικών λογαριασμών που τηρούσε η προσφεύγουσα για το χρονικό διάστημα από 01-01-2016 έως 31-12-2020, από την οποία προέκυψαν στο φορολογικό έτος 2016 πρωτογενείς καταθέσεις συνολικής αξίας 20.158,36 ευρώ. Εν συνεχεία, επέδωσε στην προσφεύγουσα το με αρ. πρωτ.-/.....-2022 αίτημα παροχής πληροφοριών αρ. 14 ΚΦΔ, προκειμένου να παρέχει εξηγήσεις για την αιτία και την πηγή προέλευσης τους. Σε απάντηση του αιτήματος, η προσφεύγουσα υπέβαλε το με αρ. πρωτ.-/.....-2022 υπόμνημα με εξηγήσεις, το οποίο ο έλεγχος έκανε εν μέρει δεκτό για συναλλαγές ύψους 367,00 ευρώ, ώστε προσδιόρισε την προσαύξηση περιουσίας στο ύψος των 19.791,36 ευρώ. Εν συνεχεία, ο έλεγχος τουΕΛ.ΚΕ. καταλόγισε την προσαύξηση περιουσίας στο φορολογικό έτος 2016, η οποία φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα, σύμφωνα με τις διατάξεις των αρ. 21 παρ.4 και 29 παρ.4 του Ν.4172/2013. Κατόπιν αυτών, εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση άλλως τη μεταρρύθμιση της προσβαλλόμενης πράξης, προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

1) έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας. Η φορολογική διοίκηση δεν ανήγαγε τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης σε φορολογικές διατάξεις και δεν αιτιολόγησε με τρόπο σαφή, ειδικό και επαρκή τις προκύπτουσες λογιστικές διαφορές, με αποτέλεσμα να μην προκύπτει με βεβαιότητα ο τρόπος προσδιορισμού αυτών. Αοριστία της έκθεσης ελέγχου που καθιστά την προσβαλλόμενη πράξη νομικώς πλημμελή και ακυρωτέα λόγω παράβασης ουσιώδους τύπου της διαδικασίας έκδοσης αυτής. Στην έκθεση ελέγχου ανατιολόγητα και εσφαλμένα θεωρούνται πρωτογενείς οι υπό κρίση καταθέσεις, χωρίς αναφορά στο άρθρο του νόμου, χωρίς υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών και χωρίς αιτιολόγηση της μη αποδοχής των αναφερόμενων χρεοπιστώσεων σε αυτήν.

2) Αναιτιολόγητα ο έλεγχος δεν αποδέχθηκε τις εξηγήσεις της προσφεύγουσας και η απόρριψη αυτών είναι άοριστη. Ειδικότερα, οι με α/α 5 και α/α 8 πιστώσεις του πίνακα 2 της έκθεσης ελέγχου, αφορούν καταθέσεις επιταγών τηςπρος τον σύζυγό της και συνδικαιούχο του λογαριασμού για την πληρωμή του, καθώς διατηρεί επιχείρηση συνεργασίας με την εταιρία Δεν ζητήθηκαν από τον έλεγχο τα σώματα των επιταγών. Οι καταθέσεις με α/α 1,2,6,12 και 16 αφορούν πληρωμή δανείου του συζύγου της. Δεν ζητήθηκε από τον έλεγχο να προσκομίσει τις συμβάσεις των δανείων. Ως προς τις πιστώσεις με α/α 4,9 και 11, αφορούν καταθέσεις ποσών για πληρωμή λογαριασμών κοινής ωφελείας, φορολογικών υποχρεώσεων και δόσεων στεγαστικού δανείου, συνδεδεμένες με την επιχειρηματική δραστηριότητα του συζύγου της και συνδικαιούχου, και ακολουθούνται από πληρωμές οφειλών. Επιπλέον, ο έλεγχος αναφέρει ότι οι πρωτογενείς καταθέσεις δεν καλύπτονται από το μηδενικό εισόδημα για το φορολογικό έτος 2016, αλλά το 2008 η προσφεύγουσα είχε προβεί σε πώληση ακινήτου, το οποίο δήλωσε στη φορολογική δήλωση έτους 2009.

Ως προς τον πρώτο ισχυρισμό της προσφεύγουσας:

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 28 του Κ.Φ.Δ. : «..... Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου την οποία συντάσσει η Φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπειριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου μαζί με την έκθεση ελέγχου κοινοποιούνται στον φορολογούμενο.»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 34 του Κ.Φ.Δ. : «1. Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβεί, μετά από έλεγχο, σε έκδοση πράξης διόρθωσης οποιουδήποτε προηγούμενου άμεσου, διοικητικού, εκτιμώμενου ή προληπτικού προσδιορισμού φόρου, εφόσον από τον έλεγχο διαπιστωθεί αιτιολογημένα ότι ο προηγούμενος προσδιορισμός φόρου ήταν ανακριβής ή εσφαλμένος.....»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 64 του Κ.Φ.Δ. «Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξης και τον προσδιορισμό φόρου».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρ. 17 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν.2690/1999) ορίζεται ότι: « 1.Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της. 2. Η Αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης 3. Όταν η διοικητική πράξη εκδίδεται αυτεπαγγέλτως τα αποδεικτικά στοιχεία συγκεντρώνονται με πρωτοβουλία του αρμόδιου για την έκδοσή της οργάνου».

Επειδή, βασικά στοιχεία της αιτιολογίας αποτελούν κατά το νόμο, τη θεωρία και τη νομολογία εκτός από το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή την αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου που προβλέπουν την έκδοσή της, η ερμηνεία τους, οι νόμιμες προϋποθέσεις που έχουν διαπιστωθεί, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας (Επ. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα 2001, παρ. 516 έως 519). Η αιτιολογία δε, θεωρείται νόμιμη όταν είναι α)ειδική (και

όχι γενική και αόριστη) και β) πλήρης ή επαρκής (και όχι ανεπαρκής ή ελλιπής). Σκοπός ύπαρξης αιτιολογίας σε μια διοικητική πράξη είναι ουσιαστικά η δημιουργία δυνατότητας ελέγχου της πράξης αυτής από τα δικαστήρια.

Επειδή, σύμφωνα με τη νομολογία των δικαστηρίων, η αιτιολογία των πράξεων επιβολής φόρων και προστίμων νομίμως συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου, τις διαλαμβανόμενες, δηλαδή, στην έκθεση ελέγχου διαπιστώσεις, το δε Δικαστήριο όταν επιλαμβάνεται, κατόπιν άσκησης προσφυγής ουσίας, ελέγχει την ουσιαστική βασιμότητα, συμπληρώνοντας την ελλιπή αιτιολογία της απόφασης και δεν άγεται για το λόγο αυτό σε ακύρωση αυτής .

Επειδή, η αιτιολογία είναι επαρκής όταν περιέχει με σαφήνεια όλα τα στοιχεία της κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην καταλείπονται κενά ή αμφιβολίες για την ορθότητα της κρίσης του διοικητικού οργάνου (Επαμεινώνδας Π. Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου II, σελ. 144). Η αιτιολογία είναι ειδική, όταν δεν είναι γενική και αόριστη, αλλά αναφέρεται σε συγκεκριμένα δεδομένα συγκεκριμένης υπόθεσης, αφού μάλιστα εξεταστούν όλα τα δεδομένα της συγκεκριμένης υπόθεσης (Ι. Κατράς, Ερμηνεία Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, σελ. 321).

Επειδή, στην υπό κρίση περίπτωση, η από12-2022 έκθεση μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του ΕΛ.ΚΕ., επί της οποίας ερείδεται η προσβαλλόμενη πράξη, περιλαμβάνει αναλυτικά όλες τις ελεγκτικές διαπιστώσεις της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε., βάσει των οποίων κρίθηκαν ως πρωτογενείς -άγνωστης αιτίας και πηγής προέλευσης- καταθέσεις στους τραπεζικούς λογαριασμούς της προσφεύγουσας που εν συνεχεία καταλογίστηκαν ως προσαύξηση περιουσίας στο φορολογικό έτος 2016, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 21 παρ.4 και 29 παρ.4 του Ν.4172/2013. Ειδικότερα, σύμφωνα με την οικεία έκθεση ελέγχου, κατόπιν διεξοδικής ανάλυσης και επεξεργασίας των κινήσεων όλων των τραπεζικών λογαριασμών, όπως ανακτήθηκαν από το Σύστημα Μητρώων Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών για το ελεγχόμενο χρονικό διάστημα από 01-01-2016 έως 31-12-2020 και συγκεκριμένα, αφού εξαιρέθηκαν

α) καταθέσεις - πιστώσεις προερχόμενες από μεταπτώσεις παλιών λογαριασμών σε νέους, ως αποτέλεσμα της απορρόφησης ορισμένων πιστωτικών ιδρυμάτων από άλλα,

β) πιστωτικοί τόκοι,

γ) αντιλογισμοί,

δ) καταθέσεις - πιστώσεις μικρότερες των 50,00 ευρώ - όριο που καθορίστηκε από το ύψος των χρηματικών ποσών που διακινούνται στους τραπεζικούς λογαριασμούς - εκτός από τις ονομαστικές καταθέσεις,

ε) καταθέσεις - πιστώσεις προερχόμενες από άλλους λογαριασμούς της (μεταφορές),

στ) εκταμιεύσεις δανείων,

ζ) έσοδα χρηματοοικονομικών προϊόντων (μερίσματα, εισπραχθείσες αποδόσεις επενδύσεων, κ.λπ.), πωλήσεις χρηματοοικονομικών προϊόντων ,

η) καταθέσεις που αντιστοιχίστηκαν από τον έλεγχο με αναλήψεις ίδιων ή σχετικών ποσών σε εύλογο προγενέστερο χρονικό διάστημα, προκειμένου να αποφευχθούν εσφαλμένα συμπεράσματα σε βάρος της προσφεύγουσας,

ο έλεγχος προσδιόρισε τις πρωτογενείς καταθέσεις άγνωστης αιτίας και πηγής προέλευσης, για τις οποίες επιδόθηκε στην προσφεύγουσα το με αρ. πρ.-/.....-07-2022 αίτημα παροχής πληροφοριών άρ. 14 Ν. Κ.Φ.Δ., προκειμένου να παρέχει εξηγήσεις. Στην έκθεση ελέγχου αποτυπώνονται αναλυτικά τα στοιχεία των εν λόγω πιστώσεων, ήτοι αριθμός τραπεζικού λογαριασμού, ημερομηνία, περιγραφή, αιτιολογία και αξία εκάστης συναλλαγής.

Επιπλέον, στην οικεία έκθεση ελέγχου, περιγράφονται αναλυτικά ανά περίπτωση οι λόγοι, για τους οποίους ο έλεγχος αποδέχθηκε ή απέρριψε τους ισχυρισμούς που πρόβαλε η προσφεύγουσα με το με αρ. πρ./.....-08-2022 υπόμνημά της, καταλήγοντας στον οριστικό προσδιορισμό των πρωτογενών πιστώσεων που καταλογίζονται συνολικά ως προσαύξηση περιουσίας στο φορολογικό έτος 2016, δεδομένου ότι στην υποβληθείσα δήλωση φορολογίας εισοδήματος η προσφεύγουσα δεν δηλώνει εισοδήματα από καμία πηγή.

Επειδή, σύμφωνα με τα ανωτέρω, στην έκθεση ελέγχου του ΕΛ.ΚΕ., αποτυπώνεται σαφώς και αιτιολογημένα η κρίση του ελέγχου περί της προσαύξησης περιουσίας που καταλογίστηκε στην προσφεύγουσα και κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη πράξη και η από-12-2022 έκθεση ελέγχου επί της οποίας ερεϊδεται, περιέχουν τη νόμιμη αιτιολογία, όπως ορίζεται από τις ανωτέρω διατάξεις.

Συνεπώς, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Ως προς τον δεύτερο ισχυρισμό της προσφεύγουσας

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 23 του Κ.Φ.Δ. : «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά αρχεία (βιβλία και στοιχεία) και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα. 2.....α) Η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να διενεργεί φορολογικό έλεγχο από τα γραφεία της με βάση τις δηλώσεις και τα λοιπά έγγραφα που υποβάλλει ο φορολογούμενος, τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις, καθώς και τα έγγραφα και τις πληροφορίες που έχει στην κατοχή της ή με βάση τα λογιστικά αρχεία που προσκομίζονται από τον φορολογούμενο, κατόπιν σχετικής έγγραφης πρόσκλησης της Φορολογικής Διοίκησης, σύμφωνα με το άρθρο 14...»

Επειδή, με τη με αριθ. ΔΕΛ Α 1069048/2-5-2014 εγκύκλιο του Γ.Γ.Δ.Ε., σχετικά με το άρθρο 23 του Κ.Φ.Δ. προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι: « Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζονται οι εξουσίες της Φορολογικής Διοίκησης με σκοπό τη διαπίστωση της εφαρμογής των φορολογικών διατάξεων εκ μέρους του φορολογούμενου και την επαλήθευση του περιεχομένου των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σ' αυτήν σε σχέση πάντοτε με τη συναλλακτική δραστηριότητα και τα οικονομικά δεδομένα όπως αυτά προκύπτουν από οποιαδήποτε βιβλία και στοιχεία. Επίσης η Φορολογική Διοίκηση προσδιορίζει το ύψος του οφειλόμενου ποσού (φόρος – πρόστιμο – τέλος - εισφορά κλπ.) που πρέπει να καταβληθεί από το φορολογούμενο».

Επειδή, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Ν.4172/2013 :«4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.»

Επειδή, στην παράγραφο 4 του άρθρου 29 του Ν.4172/2013 ορίζεται ότι : «Το εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 4 του άρθρου 21 φορολογείται με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%).»

Επειδή, στο άρθρο 39 του Κ.Φ.Δ. ορίζεται ότι :«Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.»

Επειδή, περαιτέρω, με την ΔΕΑΦ Α΄ 1144110 ΕΞ 2015/05-11-2015 δόθηκαν διευκρινήσεις από το Β΄ Τμήμα της Διεύθυνσης Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών σχετικές με θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας. Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα εξής: «Απαντώντας σε προφορικά και γραπτά ερωτήματα περί της ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας για την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή τους, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Β' Προσαύξηση περιουσίας

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της [παρ. 4 του άρθ. 21](#) του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του [άρθρου 39](#) του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την [παράγραφο 4 του άρθρου 21](#) του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, **και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα.** Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησή της.

[...]

7. Επίσης, σε όσες περιπτώσεις επικαλείται ο φορολογούμενος ότι η προσαύξηση περιουσίας προέρχεται από δωρεά, δανειοδότηση, γονική παροχή, κληρονομιά κλπ, πρέπει να ελέγχεται αν υπήρχε η δυνατότητα από τον δωρητή, τον δανειοδότη, τον παρέχοντα, τον κληρονομούμενο, να καταβάλλει ποσά που επικαλείται ο φορολογούμενος, καθώς και αν έχουν καταλογιστεί τα ποσά που προβλέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις (π.χ. τέλη χαρτοσήμου, φόρος γονικής παροχής, φόρος δωρεάς κ.λπ.).».

8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-

κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς.

Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς.

Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων.

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο...».

Επειδή, με την εγκύκλιο ΠΟΛ 1175/16-11-2017 παρασχέθηκαν πρόσθετες διευκρινήσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας, όπου μεταξύ άλλων επισημαίνονται τα εξής: **«2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.**

Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του.»

Επειδή, έχει κριθεί νομολογιακά με την υπ' αριθ. 884/2016 απόφαση του ΣτΕ (Β' Τμήμα) ότι «η καταστολή της φοροδιαφυγής (και, ιδίως, της μεγάλης από απόψεως ποσού), μέσω της διαπίστωσης των οικείων παραβάσεων και της επιβολής από τη Διοίκηση των αντίστοιχων διαφυγόντων φόρων, καθώς και των προβλεπόμενων στο νόμο διοικητικών κυρώσεων, συνιστά, κατά το Σύνταγμα (άρθρο 4 παρ. 5 και άρθρο 106 παρ. 1 και 2), επιτακτικό σκοπό δημοσίου

συμφέροντος. Σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του σεβασμού της αξιοπρέπειας του ανθρώπου [...] το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣΤΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.). Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξης της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση. Τούτων έπεται ότι η τέλεση φορολογικής παράβασης, όπως η επίδικη, που συνίσταται στην παράλειψη δήλωσης φορολογητέου εισοδήματος, και, περαιτέρω, η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, "τεκμήρια"), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείψει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης [πρβλ. ΣΤΕ 2316/1991, 2961/1980 (φορολογία εισοδήματος), [...]]13. Επειδή, η ως άνω διάταξη του εδαφίου β της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ, κατά το κρίσιμο, εν προκειμένω, σκέλος της, που αναφέρεται σε περιουσιακή προσαύξηση προερχόμενη «από άγνωστη [...] πηγή ή αιτία», έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι η φορολογική διοίκηση δεν κατορθώνει να διαπιστώσει, κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο και ασφαλή, τη συγκεκριμένη προέλευση της προσαύξησης (που, σε υπόθεση όπως η παρούσα, υπερβαίνει τα εισοδήματα που της έχει δηλώσει ο φορολογούμενος), παρά τη λήψη των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, συμπεριλαμβανόμενης, ιδίως, της κλήσης του φορολογούμενου για παροχή σχετικών πληροφοριών και στοιχείων, που, αν υποβληθούν, ελέγχονται ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους.».

Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 65 του Κ.Φ.Δ. ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στο πλαίσιο ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου».

Επειδή η προσφεύγουσα επικαλείται ότι εσφαλμένα ο έλεγχος δεν αποδέχθηκε τις εξηγήσεις της όσον αφορά τις κάτωθι πιστώσεις :

Ως προς τις πιστώσεις με α/α 1,2,6, 12 και 16, όπως αποτυπώνονται στον κάτωθι πίνακα :

α/α	Επωνυμία Π.Ι.	Αριθμός Λογαριασμού	Ημερομηνία Συναλλαγής	Περιγραφή Κωδικού Συναλλαγής Τραπέζης	Αιτιολογία Συναλλαγής	Ποσό Συναλλαγής σε EURO

1	ΕΘΝΙΚΗ		2016-04-05	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	215,00
2	ΕΘΝΙΚΗ		2016-06-06	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	224,42
6	ΕΘΝΙΚΗ		2016-08-16	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	554,26
12	ΕΘΝΙΚΗ		2016-09-30	ΣΥΜΨΗΦΙΣΤΙΚΗ ΕΓΓΡΑΦΗ		130,00
16	ΕΘΝΙΚΗ		2016-11-07	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	113,22

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αφορούν πληρωμή δανείου του συζύγου της, συνδικαιούχου του λογαριασμού και προσκομίζει τις υπ' αριθμ.-/....-2008 και-/....-2008 συμβάσεις δανείου της Εθνικής Τράπεζας και τις από-2015,-2018 και-2021 πρόσθετες πράξεις των συμβάσεων.

Επειδή, από τα προσκομιζόμενα έγγραφα δεν προκύπτει συσχέτιση του εν λόγω δανείου με τις ως άνω πιστώσεις, ούτε αυτή προκύπτει από την αιτιολογία συναλλαγής, οι δε υπό κρίση συναλλαγές συνιστούν πιστώσεις, για τις οποίες η προσφεύγουσα δεν προσδιορίζει αντίστοιχες χρεώσεις-πληρωμές δανείου με τις οποίες ενδεχομένως συσχετίζονται.

Ως προς τις πιστώσεις με α/α 4, 9 και 11, όπως αποτυπώνονται στον κάτωθι πίνακα :

α/α	Επωνυμία Π.Ι.	Αριθμός Λογαριασμού	Ημερομηνία Συναλλαγής	Περιγραφή Κωδικού Συναλλαγής Τραπέζης	Αιτιολογία Συναλλαγής	Ποσό Συναλλαγής σε EURO
4	ΕΘΝΙΚΗ		2016-07-25	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	610,00
9	ΕΘΝΙΚΗ		2016-09-02	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	950,00
11	ΕΘΝΙΚΗ		2016-09-30	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ	1.500,00

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αφορούν πιστώσεις που πραγματοποιούνται για την πληρωμή λογαριασμών κοινής ωφελείας, φορολογικών υποχρεώσεων και πληρωμή δόσεων στεγαστικού δανείου, συνδεδεμένες με την επιχειρηματική δραστηριότητα του συζύγου της και συνδικαιούχου Ειδικότερα, τη με α/α 4 πίστωση 610 ευρώ ακολουθεί χρέωση ποσού 714,26 ευρώ για πληρωμή βεβαιωμένων οφειλών ΔΟΥ, τη με α/α πίστωση 950 ευρώ αθροιστικά με την κατάθεση επιταγής την ίδια ημέρα ποσού 4.104,07 ευρώ ακολουθεί χρέωση – έμβασμα προς την εταιρία 5.032,05 ευρώ και τη με α/α 11 πίστωση 1.500,00 ευρώ ακολουθούν δύο χρεώσεις 714,26 ευρώ και 718,71 ευρώ για πληρωμή βεβαιωμένων οφειλών.

Επειδή η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει έγγραφα αποδεικτικά του ισχυρισμού της, ούτε από την αιτιολογία συναλλαγής προκύπτουν το όνομα του καταθέτη και η αιτία της συναλλαγής, οι δε χρεώσεις που επικαλείται προς συσχέτιση, δεν είναι ισόποσες με τις εν λόγω πιστώσεις. Επιπλέον, ο ισχυρισμός της αφορά τον σκοπό των καταθέσεων και όχι την αιτία και πηγή προέλευσης αυτών που δεν αποδεικνύονται.

Ως προς τις πιστώσεις με α/α 5 και 8, όπως αποτυπώνονται στον κάτωθι πίνακα :

α/α	Επωνυμία Π.Ι.	Αριθμός Λογαριασμού	Ημερομηνία Συναλλαγής	Περιγραφή Κωδικού Συναλλαγής Τραπέζης	Αιτιολογία Συναλλαγής	Ποσό Συναλλαγής σε EURO

5	ΕΘΝΙΚΗ		2016-07-29	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	3.482,00
8	ΕΘΝΙΚΗ		2016-09-02	ΣΥΜΨΗΦΙΣΤΙΚΗ ΕΓΓΡΑΦΗ	ΕΠΙΤΑΓΗ	4.104,17

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι πρόκειται για επιταγές της προς τον σύζυγο και συνδικαιούχο, στο πλαίσιο πληρωμής της εταιρίας που εκπροσωπεί ως μοναδικός εταίρος, χωρίς να προσκομίζει τα σώματα των επιταγών ή άλλο αποδεικτικό για τους αντισυμβαλλόμενους της συναλλαγής στοιχείο. Για τη με α/α 8 πίστωση προσκομίζει το από 19-08-2016 μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με αποδέκτη την προσφεύγουσα, όπου αναγράφεται ποσό προς πληρωμή 4.104,17 ευρώ και την επωνυμία της εταιρίας «.....», από το οποίο δεν αποδεικνύονται ούτε ο υπόχρεος προς πληρωμή ούτε ότι αφορά την από 02-09-2016 κατάθεση επιταγής.

Επειδή η προσφεύγουσα επιχειρεί να συσχετίσει το σύνολο των πρωτογενών καταθέσεων με την επιχειρηματική δραστηριότητα του συζύγου της ως εκπροσώπου της εταιρίας» που διατηρεί συνεργασία με τηνεταιρία χωρίς αυτό να προκύπτει από τα προσκομιζόμενα αποδεικτικά στοιχεία, ώστε δεν αποδεικνύει την αιτία και την πηγή προέλευσης των εν λόγω πιστώσεων, πολλώ δε μάλλον όταν , σύμφωνα με την έκθεση ελέγχου της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε., στην προσφεύγουσα με ειδικό πληρεξούσιο έχει παραχωρηθεί το δικαίωμα να έχει την πλήρη διοίκηση και διαχείριση της ανωτέρω εταιρίας, συνεπώς, έχει τη δυνατότητα πρόσβασης στα λογιστικά αρχεία αυτής, στα οποία, θα ήταν καταχωρημένες οι υπό κρίση συναλλαγές.

Επειδή η προσφεύγουσα αντιφατικά με τον ανωτέρω ισχυρισμό ότι οι καταθέσεις συνδέονται με την επιχειρηματική δραστηριότητα του συζύγου της, γενικά και αόριστα επικαλείται πώληση ακινήτου το έτος 2008 για να δικαιολογήσει καταθέσεις έτους 2016, χωρίς να προσκομίζει πίνακα ανάλωσης κεφαλαίου και χωρίς να προκύπτει το όνομα του καταθέτη στις υπό κρίση συναλλαγές, κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός της προβάλλεται παρελκυστικά και δεν γίνεται αποδεκτός.

Συνεπώς, οι σχετικοί ισχυρισμοί της προσφεύγουσας απορρίπτονται ως αβάσιμοι.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της από και με αριθμό πρωτ..... ενδικοφανούς προσφυγής της, με ΑΦΜ:..... και την **επικύρωση** της υπ'αριθμ.-/.....-2022 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξης επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2016 του Προϊσταμένου τουΕΛΚΕ

Οριστική φορολογική υποχρέωση της προσφεύγουσας βάσει της παρούσας απόφασης:

Υπ' αριθμ.-/.....-2022 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2016	Βάσει Ελέγχου	Βάσει Απόφασης
Σύνολο φόρου για καταβολή :	9.968,76€	9.968,76€

Επί του οφειλόμενου φόρου θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 Κ.Φ.Δ.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
 Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
 Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
 ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
 Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
 ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
 ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της